ПРИВІТ СВІТОВОМУ КОНҐРЕСОВІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

Й чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація:
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 211. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 16-го ЛИСТОПАДА 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 16, 1967 No. 211. VOL. LXXIV

ПРЕЗИДІЯ ПАН-АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВІДБУЛА НАРАДИ, ПРИЙНЯЛА ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ І СХВАЛИЛА ПРАВИЛЬНИК ПЛЕНАРНИХ СЕСІЙ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ; ПРОДОВЖУЮТЬСЯ СВІТОВІ З'ЇЗДИ НАУКОВЦІВ І ЖІНОЦТВА; ПЛЕНАРНІ СЕСІЇ СКВУ ПОЧНУТЬСЯ ВРОЧИСТО 16-ГО ЛИСТОПАДА ПО ПОЛУДНІ; ЧИСЛЕННІ ГРОМАДИ ЗАПОВІДАЮТЬ ЗОРГАНІЗОВАНУ УЧАСТЬ У ВЕЛИКІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ В МЕДІСОН СКВЕР ГАРДЕНІ В СУБОТУ

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 15 листопада, 1967

В АМЕРИЦІ

ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ ЗАКЛИКАЄ американців підтримати Уряд в справі війни у В'єтнамі. Промовляючи на річних зборах продавців в готелі Волдорф-Асторія, Гомфрі заявив, що американські війська перемогають ворога на фронті, який єдину надію покладає на це, що американці роз'єднаються внутрі та самі себе переможуть. Противоєнні демонстрації в ЗДА Гомфрі протиставив проамериканським настроям в Індонезії, де більше як один мільйон осіб в Джакарті дякували американцям за те, що поборюють комунізм у В'єтнамі.

В БОЛІВІЙСЬКІМ СУДІ ЧИТАЮТЬ ЩОДЕННИК кубинського комуніста, найближчого співробітника диктатора Кастра — Че Гевари, якого в жовтні вбили болівійські вояки. Гевара довший час керував партизанкою в Болівії, і ніхто про це не знав, бо в Гавані говорили, що він „зник" і ніхто не знає, що він робить. Гевара хотів у державах Латинської Америки зробити кілька В'єтнамів, але закінчив революційну кар'єру трагічно. З його щоденника виходить, що заарештований француз Реджіс Дебрей старався про допомогу комуністичним партизанам у Болівії та в інших латинських державах. Че Гевара плянував революцію в Латинській Америці.

ГАРОЛД Е. СТАССЕН СТАРАЄТЬСЯ про номінацію на кандидата від Республіканської Партії і 2-го квітня братиме участь у правиборах в стейті Висконсін. Він вже давніше кандидував на різні становища, в тому і на президента ЗДА, але досі не мав успіху після того, як здобув був становище губернатора в стейті Міннесота. Тепер Стассен живе у Філядельфії. Він перший заявив, що старається про номінацію на кандидата від республіканців. Досі ще ніхто не зголосив із обидвох партій, що буде напевно старатися про номінацію.

РОМНІ 7-го ГРУДНЯ ВИЇЖДЖАЄ до Західньої і Східньої Европи, на Середній Схід, до Південної Азії та на Далекий Схід. Давніше він плянував відбути дві подорожі, одну до Европи, а руту до Азії, а тепер вирішив за одним махом відвідати Европу й Азію. Він поїде в світ вже як той американець, який старається про номінацію на кандидата на президента від республіканців, про що він має повідомити 18-го листопада. Ромні заявляє, що не буде влаштовувати пресових конференцій, ані не виголошуватиме публічних промов, бо всюди виступатиме як приватна людина, яка збирає відомості про політичне положення в різних країнах світу.

У СВІТІ

БРИТАНІЯ ДІСТАЛА ВІД ЗАКОРДОНУ КРЕДИТ у висоті 250,000.000 дол. задля скріплення вартости англійського фунта. Безпосередньо цей кредит уможливить Британії виконати своє зобов'язання і заплатити в найближчому місяці належну частину заборження в Міжнародному Монетарному Фонді на суму 255,000.000 долярів.

ПРЕЗИДЕНТ КОМУНІСТИЧНОГО ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ГО ЧІ МІНЬ ВІДМОВИВСЯ прийняти призначену йому большевиками Медалю Леніна — поки ведеться В'єтнамська війна. Большевики призначили йому це найвище в СССР відзначення з нагоди 50-тиріччя большевицької влади.

ШЕФИ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКИХ ШТАБІВ ЗАЯВИЛИСЬ ПРОТИ ПРИПИНЕННЯ БОМБАРДУВАННЯ Північного В'єтнаму й передали свою опінію президентові Джонсонові, як конституційному головному командантові американських збройних сил. Також командант американського війська у В'єтнамі, ген. Вільям Вестморленд, ставиться неприхильно до ідеї нової довшої перерви в налетах проти Північного В'єтнаму, вважаючи, що кожна така „передишка" приносить користь комуністам.

ГОЛОВА КАМБОДЖІ КНЯЗЬ НОРОДОМ ШІГАНУК ЗАЯВИВ У СВОЇЙ ПРОМОВІ на зібранні молодих соціялістів Камбоджі, що інтернаціональний комунізм — „це фарс". Існує — мовляв — білий комунізм і жовтий комунізм, які сваряться один з одним, коли цього вимагають крайові інтереси. Він натаврував „комуністичний імперіялізм" нарівні з „американським імперіялізмом" та поручав прийняти націоналізм, як найкращий для Камбоджі.

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДІРА ҐАНДІ ПРИЗНАЧИЛА ТРЬОХ „НЕДОТОРКАЛЬНИХ" і одного мусульманина до свого 50-членного уряду. Хоч в Індії скасовано вже 17 років тому кастову систему, проте у практиці вона існує ще в різних частинах тієї великої країни.

ПРАВОСЛАВНИЙ ПАТРІЯРХ АТЕНАҐОРАС І ВІДВІДАВ У ЛОНДОНІ голову Англіканської Церкви архиєпископа з Кентербері д-ра Майкела Рамзея. Після тих відвідин появився комунікат за їх підписами, в яких вони стверджують користь з розмов про наближення Православної і Протестантської Церков в рамцях загального руху за єдність християнізму.

ГРЕЦІЯ ПРИПИНИЛА ІМПОРТ ІЗ ДАНІЇ, на знак протесту проти ворожого становища данського уряду і данської преси супроти існуючого від 21 квітня ц. р. авторитарного режиму в Греції. Грецький уряд закинув данському амбасадорові встрявання у внутрішні справи Греції і його відкликано. Ці невтішні відносини між Данією і Грецією тим дивніші, що дружиною грецького короля Константина є данська княжна.

ЗДА ГОТОВІ ДАЛІ ДО ПЕРЕГОВОРІВ В СПРАВІ В'ЄТНАМУ — ЗАЯВИВ РАСК

ВИСТУП ДЕРЖАВНОГО СЕКРЕТАРЯ ЗДА ВІДБУВСЯ В СУПРОВОДІ БУРХЛИВОГО ПІКЕТУВАННЯ БУДИНКУ ГОТЕЛЮ НЮ ЙОРК ГІЛТОН, ДЕ В ТОЙ ЖЕ ЧАС ВІДБУВАЛИСЯ НАРАДИ ПАУК

Ню Йорк. — Готель Ню Йорк Гілтон, що в ньому у вівторок 14 листопада ц. р. відбувалося прийняття Асоціяції для справ закордонної політики, і де в той же час проходили наради Пан-Американської Української Конференції (ПАУК) був оточений у вечірніх годинах міцним кордоном поліції для охорони проти кількох соток демонстрантів - „пацифістів", які намагалися перешкодити виступові державного секретаря ЗДА Діна Раска. У висліді „пікетування", під час якого кількох поліцистів були поранені, арештовано 34 демонстрантів.

У своїй промові, виголошеній під час прийняття, влаштованого для відзначення 50-річчя американської Асоціяції Закордонної Політики, державний секретар Дін Раск заявив, що уряд ЗДА готовий і далі переговорювати без будь-яких передумов з Північним В'єтнамом в справі замирення у В'єтнамі. Згідно із заявою Раска, навіть найменший вияв співпраці з боку Північного В'єтнаму може причинитися до закінчення воєнних дій. Раск критикував гостро противників участи ЗДА в боротьбі проти комуністичної загрози у В'єтнамі, зокрема тих, які критикують уряд ЗДА за нмагання поширити в'єтнамську війну. Згідно із заявою Раска, ЗДА зробили все для обмеження цієї війни і якщо вона поширюється, то це тільки наслідок категоричних відмов з боку Північного В'єтнаму і тих держав, які його підтримують. Раск висміяв також тих, які говорять про „громадянську" війну у В'єтнамі в той час, як понад двадцять полків північно-в'єтнамського війська намагається встановити збройною рукою комуністичну владу над Південним В'єтнамом. Державний секретар підкреслив ще раз, що ЗДА мусять дотримати своїх зобов'язань і договорів безпеки в Південносхідній Азії, бо якщо ці договори залишаються шматком паперу, то будуть загрожені мир і безпека в усьому світі. Промова Раска тривала 45 хвилин. У прийнятті брало участь понад 1 000 осіб.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ ПРОХОДИТЬ З ЧИСЛЕННОЮ УЧАСТЮ НАУКОВЦІВ І ГОСТЕЙ

Ню Йорк. — У вівторок 14-го листопада ц. р. почався в Українському Інституті Америки дводенний Світовий Конґрес Української Вільної Науки у рамах СКВУ. Він поділений на працю у 10-ох Комісіях і на двох пленарних засіданнях. На З'їзд прибуло багато українських науковців з Канади та з-поза американського континенту — з Европи і навіть з Австралії. Увесь перший день З'їзду відвідало його багато гостей, які прислухувались головно доповідям на Історичній Комісії та на першому пленарному засіданні.

Комісії

В першому дні З'їзду засідали Комісії: Філологічна Комісія, на якій головував проф. д-р Пантелеймон Ковалів. Відкрив її коротким словом проф. д-р Василь Лев. Доповіді виголосили проф. д-р В. Жила „Образ Івана Вишенського в творах Франка", проф. д-р В. Лев „Українська літературна творчість під час першої світової війни", проф. Василь Чапленко „Агидейські мови — ключ до етногенези слов'ян та інших народів", проф. д-р П. Ковалів „Здобутки з українського мовознавства на еміґрації", проф. Павло Савчук „Національно-політичний світогляд Василя Симоненка" і д-р М. Вацик „Пролог „Великі роковини" Івана Франка". Відчитано доповіді чи пак їхні тези неприявних: Архиєпископа проф. Сильвестра Гаєвського з Австралії „Франкове політичне обличчя", проф. Я. Славутича „Лірика Богдана Лепкого", д-ра М. Лози „Причинки до біографії Осипа Маковея", П. Павловича „Забутий поет Валеріян Тарноградський", проф. д-ра О. Краченюка „Ґергард Гавптман і Україна" і проф. д-ра Р. Кухара „Процес поступової совєтозації української мовної культури в Краю".

На Історичній Комісії головували проф. д-р Василь Орелецький і ген. Павло Шандрук. Виголосили доповіді: проф. інж. В. Іванис „Північний Кавказ в часі революції", проф. д-р В. Трембіцький „Консуляти в українській державі 1917-1920 та українська консульська служба", проф. д-р В. Орелецький „Українська повоєнна дипломатія", ген. П. Шандрук „Ізраїль бореться за існування", і д-р І. Новосівський „Проблема Буковини на Мировій конференції 1919 р." Відчитано доповідь проф. д-ра М. Андрусяка „Проблеми т. зв. Приазовської Руси та початків Київської держави Русь".

На Філософічній і Педагогічній Комісіях головували проф. д-р Едвард Жарський, проф. д-р В. Кисілевський і проф. д-р В. Безушко. Виголосили доповіді проф. В. Безушко „Завваги до освіти в УССР", інж. Л. Онишкевич „Українська наука і техніка в національнім вихованні української молоді в діяспорі" і проф. Е. Жарський „Педагогіка СССР і наші завдання". Відчитано доповідь проф. д-ра І. Рибчина

(Закінч. на стор. 3-ій)

ПРОГРАМА СКВУ В ЧЕТВЕР І В П'ЯТНИЦЮ

ЧЕТВЕР, 16-ГО ЛИСТОПАДА:

Год. 9.00 ранку до 12 вполудне: Реєстрація делеґатів і гостей на СКВУ в готелі „Ню Йорк Гілтон" при 1335 евеню ов Амерікас.

Год. 2-га по полуд.:

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ в готелі „Ню Йорк Гілтон:"

I. Відкриття Конґресу:
1. Внесення прапорів
2. Національні гимни
3. Молитва — проводить Митрополит Української Православної Церкви в ЗДА Блаженніший Іоан Теодорович.
4. Слово — о. д-р Василь Кушнір, президент Пан-Американської Української Конференції.
5. Слово — проф. д-р Лев Добрянський, президент Українського Конґресового Комітету Америки.

II. Прийняття порядку і процедури нарад

III. Проголошення Президії та Комісій Світового Конґресу Вільних Українців.

IV. Привітання для СКВУ: Репрезентанти Українських Церков та голови Українських Центральних Репрезентацій з поодиноких країн.

V. Звіти Комісій Підготовного комітету!
1. Організаційної
2. Програмової
3. Верифікаційної

VI. Закриття Першої Пленарної Сесії Світового Конґресу Вільних Українців.

П'ЯТНИЦЯ, 17-ГО ЛИСТОПАДА:

Година. 10-та ранку:

I. Відкриття Другої Пленарної Сесії СКВУ.

II. Привітання для СКВУ Гості не-українці.

III. Доповіді:
1. „Українці в країнах свого поселення" — ред. Іван Сирник, делеґат Комітету Українців Канади
2. „Концепція нашої політики в житті наших країн" — проф. д-р Лев Добрянський, делеґат Українського Конґресового Комітету Америки

Перерва до год. 2.30 по полудні.

3. „Соціяльно-політичний стан в Україні та способи нашої допомоги визвольній боротьбі українського народу" — д-р Григорій Васькович, делеґат Координаційного Осередку Українських Громадських Центральних Установ в Европі

3.(а) „Духовий стан на Україні і еміґрації" — проф. д-р Юрій Бойко, делеґат Координаційного Осередку Українських Громадських Центральних Установ в Европі.

IV. Декляраціі речників крайових делеґацій

V. Схвалення програмових матеріялів

VI. Закриття Другої Пленарної Сесії СКВУ

У РЯМКАХ СКВУ ЗАКІНЧИВ ПРАЦЮ ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРҐАНІВ СУМ

Ню Йорк. — Впродовж двох днів, 13 і 14 листопада, відбувся в домі ООЧСУ на 10-ій вул. Пленум Центральних Організацій Спілки Української Молоді, представники якої брали активну участь у попередніх днях у праці Світової Виховно-Освітної Сесії. Пленумом провадив голова Центральної Управо СУМ у світі мгр. Омелян Коваль із Бельгії. Першого дня учасники Пленуму заслухали звіти голів Крайових Управ СУМ з різних країн, звіти генеральних стягових, розглянули й прийняли Правильник Дружин СУМ. Один час на Пленумі СУМ були присутні голова ЗЧ ОУН проф. Степан Ленкавський, президент ЦК АБН та Европейської Ради Свободи Ярослав Стецько, редактор іншомовних видань АБН п-і Слава Стецько з Німеччини та ін. діячі Організацій Визвольного Фронту з різних країн. Між учасниками Пленуму Центральних Органів СУМ були, як делеґати на перший Світовий Конґрес Вільних Українців: з Канади д-р Б. Стебельський — заступник голови Центральної Виховної Ради СУМ, П. Бацук — референт суспільників, мґр. Т. Буйняк — голова Крайової Управи СУМ, В. Окіпнюк — член Центр. Товариського Суду СУМ; з Англії: Яр. Деременда — 2-ий заступник голови ЦУ СУМ і голова КУправи в Англії, М. Гринюк — референт фіз. виховання, інж. В. Олеськів — голова Центр. Контрольної Комісії, д-р М. Фостун — член Центральної Виховної Ради СУМ; з Австралії: П. Шеґедин — делеґат від КУправи і почесний член СУМ; з Арґентини: референт молоді

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПАУК ПРОДОВЖУВАТИМЕ СВОЄ ІСНУВАННЯ

Ню Йорк. — У вівторок, 14-го листопада, тут у приміщеннях готелю Н.Й. Гілтон, що його вже від пополудневих годин оточували сильні відділи поліції для охорони перед демонстрантами, що заповіли своє пікетування виступу державного секретаря Діна Раска, відбулися впродовж дня пленарні наради Пан-Американської Української Конференції з участю представників з Канади, ЗДА, Бразилії, Арґентини й Венесуелі. Наради відкрив і ними проводив президент ПАУК о. прелат д-р Василь Кушнір і під час нарад, між іншим, виникла думка, що матиме рацію дальше існування цієї спільної репрезентації українських поселень в Західній Гемісфері після того, як буде створена установа Світовий Конґрес Вільних Українців із його Секретаріятом. Хоча цієї справи не вирішувано, проте в розмові переважала думка, що ПАУК повинен бути збережений. Головним предметом уваги Президії ПАУК був правильник нарад пленарних сесій СКВУ, які почнуться врочисто в четвер, 16-го листопада о год. 2-ій пополудні. Правильник, між іншим, потверджує, що Президія СКВУ, на основі попереднього узгідження, складатиметься з президента, що ним буде президент ПАУК о. д-р В. Кушнір, віцепрезидента, що ним буде віце-президент ПАУК Йосип Лисогір, і дальших віце-президентів, що ними будуть голови усіх делеґацій центральних репрезентацій згідно з абетковим порядком назви країн їхнього поселення та голови міжкрайових об'єднань крайових організацій, і трьох секретарів, що ними будуть ред. Ігнат Білинський із ЗДА, ред. Микола Плавюк з Канади та д-р Святомир Фостун з Европи. Почесна Президія складатиметься з усіх присутніх церковних Ієрархів і тих неприявних Ієрархів, які прислали своє благословення для постанов СКВУ, та представника Українських Протестантських Церков. Президія ПАУК прийняла до відома інформацію Резолюційної Комісії про те, що зголошені доповіді на пленарні сесії СКВУ в основі відповідають встановленим принципам, на яких СКВУ скликаний і відбувається. На початку наради ПАУК загостив Архиєпископ УПЦ в ЗДА Владика Мстислав та поділився з приявними своїми думками про СКВУ і його завдання.

Головний Уряд УНС відбуває свої наради

Ню Йорк. З уваги на те, що всі члени Головного Уряду Українського Народного Союзу входять в склад численної делеґації цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі на Світовий Конґрес Вільних Українців і перебувають в Ню Йорку, на середу, 15-го листопада були заповіджені їхні одноденні наради в готелі Н. Й. Гілтон. На порядку нарад були короткі звіти головних екзекутивних урядовців та деякі з організаційних і фінансових та видавничих справ.

УНСоюз вітав заморських делеґатів СКВУ на Союзівці

Кергонксон, Н. Й. У вівторок 14 листопада, на запрошення Головного Уряду Українського Народного Союзу, на відомій відпочинковій оселі Союзівка в Кетскільських горах побували 28 делеґатів на СКВУ з Арґентини, Бразилії, Німеччини, Франції, Англії, Венесуелі. Гості оглянули обладнання Союзівки, любуючись красою тієї оселі, а потім були запрошені на обід, яким провадив д-р Володимир Ґалан — голова Контрольної Комісії УНС, і під час якого їх привітав головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох та представив гостям усіх членів Головного Уряду УНСоюзу, в тому заступницю гол. предсідника п-і Марію Душник і головних радних п-ні Анну Чопик та п-і Анну Дубас. Під час товариської вечері гості представили себе присутнім. Молитву провів і молитвою закінчив о. мітрат Коржан із Мюнхену. Від делеґатів-гостей подякував у кінці проф. д-р Володимир Янів.

ЗГОЛОШУЙТЕ ПРИЇЗД НА МАНІФЕСТАЦІЮ!

Канцелярія УККА прохає:

(1) Усі ті громади, що плянують зорганізований приїзд на Маніфестацію за Волю України, що відбудеться в Медісон Сквер Гарден в Ню Йорку в суботу, 18-го листопада, повинні *найпізніше* в четвер, 16-го *зголосити* до канцелярії УККА кількість автобусів чи автомобілів, що ними вони приїдуть. Це необхідно знати, щоб могти забезпечити для них місце постою.

(2) Прохається усі Громади, щоб до четверга, 16-го листопада, розрахувалися із перебраних до поширення жетонів СКВУ, що будуть рівночасно уповноважувати до участи в Маніфестації за Волю України.

(3) Усі Громади, які перевели збірку на Фонд СКВУ, але ще не вислали грошей, щоб найпізніше до четверга, 16-го листопада, повідомили канцелярію УККА про суму зібраних грошей, щоб могти на початку пленарної сесії подати загальну суму зібраних фондів на СКВУ.

Телефон канцелярії УККА: *(212) WA 4-5617.*

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Спіраля цін і заробітків

Поруч із оптимістичними голосами представників Уряду щодо дальшого ніби незахитаного економічного „буму" — чимраз більше фахівців - економістів журливо дивляться в недалеку майбутність. Ось, наприклад, у „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорті" з 6 листопада виразно пишеться про загрозу інфляції і доказується фактичними даними, як раптово підносяться кошти прожитку.

Наприкінці жовтня ц. р. Департамент Праці проголосив статистику видатків на речі щоденної потреби, включно з помешканням, паливом, харчами і т. п., у 39-ох різних містах Америки. Ця авторитетна державна установа прийшла до висновку, що працюючий американець з дружиною і двома дітьми, який не хоче відставати від змодернізованого способу життя, тобто хоче користати із загальноприйнятих вигід, але без особливого люксусу, мусить мати 9.191 дол. річного прибутку. Така сама невелика родина з 4-ох осіб потребувала в 1959 році 6.100 дол. річно. Вправді загальний спротив широкої публіки зростанню цін, головно на харчі, є деяким гальмом проти раптового зростання дорожнечі, проте воно неминуче з уваги на зріст коштів продукції.

Такий зріст коштів продукції наступив в останньому часі внаслідок нових колективних договорів праці в автомобільному промислі, на залізницях, в промислі конфекційному, будівельному і ґумовому. Дорожнеча примушує професійні спілки вимагати підвищення винагороди, а це в свою чергу здорожчує продукцію і тим самим підвищує гуртові та роздрібні ціни. Взаємозалежна спіраля цін і заробітків створює заворожене коло. Безпосереднім наслідком такого явища є знецінення вартости доляра і збільшення державної заборгованости друкуванням паперових грошей. Коли не можна поставити краю спіралі цін і заробітків — приходить інфляція, яка стає катастрофою для найширших мас населення, бо висота заробітків ніколи не здожене висоти необхідних видатків.

Передбачуваний Урядом державний дефіцит в сумі 7-12 більйонів долярів спонукав Уряд вимагати від Конґресу схвалення додаткового податку. Конґрес з цим не квапиться, вимагаючи спершу радикальних ощадностей у бюджеті. Але перевести їх можна тільки після основної зміни всієї політики, внутрішньої і закордонної. А це нелегка справа. Ось так, при всьому нинішньому високому добробуті, не можна виключати й ступневих змін в економіці Америки, які той „бум" сповільнять.

Новітній Калита

Скоріше, ніж гриби після дощу, один за одним виростають на території СССР пам'ятники В. Ленінові. Відкриваючи такий пам'ятник на самому подвір'ї Кремлю в Москві, Л. Брежнєв виступив з промовою, що нагадувала промови попередніх „визволителів". Генеральний секретар ЦК КПСС Л. Брежнєв що нібито провадить політику „мирного співіснування", у тій промові заявив: „Ідеї марксизму - ленінізму, Жовтня, як неспалима купина, освітлюють трудящим усього світу шлях до визволення".

Імперіялісти всіх мастей завжди жонґлювали словом „визволення", включно з фашистами, які проголошували Гітлера „визволителем". Тоді ролю червоної Москви перейняв був брунатний Берлін. Можна дуже шкодувати, що маси трудящих у вільному світі й донині не знають великої і страшної правди про СССР, як в'язницю народів, і про творця тієї в'язниці В. Леніна. Л. Брежнєв підкреслив, що особлива цінність нового пам'ятника Ленінові в тому, що „він відкритий якраз тут, у московському Кремлі. Кремль — це символ багатовікової героїчної історії нашого народу". „Известия" з 3 листопада не згадують, про котрий народ мова, але кожному ясно, що про російський — про імперський, панівний в СССР народ. Тож про яку „революцію", „визволення", „рівність і братерство" мова? Про В. Леніна можна говорити тільки як про підступного реставратора російської імперії у формі СССР, яка тепер загрожує вільному світові новими кривавими „визволеннями".

Нагадати б, що й сам В. Ленін, з якого комуністи роблять „геніяльного вождя всіх трудящих", виявляв свою геніяльність у тому, що на еміґрації в Швайцарії спочатку не повірив вісткам про революцію в царській Росії. Потім переїхав, за кошти і на дозвіл німецького генерального штабу, до Петроґраду, щоб „робити революцію", а насправді — очолити контрреволюційне повстання за збереження імперії, спираючись на баґнети і облудні гасла. Зрештою, сам „вождь" висловлював тоді свою невіру в те, що „революція" може перемогти в Росії без негайних революцій у Берліні, Парижі й деінде. В Росії перемогла не революція а імперія. Тому й Леніна можна назвати новітнім Калітою — „собирателем земель русских".

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

ПІСЛЯ ОБЛОГИ

Вид був пригноблюючий, як звичайно на побойовищі, дарма, чи бій виграний чи програний. На передпіллі славного Пентаґону, на потоптаних травниках, на хідниках і під'їздах залишились сліди відступу понад 50.000 демонстрантів: порожні пушки з-під пива, порожні пляшки з-під молока, тисячі коробок з-під папірос, бляшанки з підозрілим написом „ручна ґраната — заворушення", купи погублених речей, велика подорожня торба, кілька пар штанів і навіть спідниця — очевидно „міні", яку хтось повісив на палиці, неначе на знак перемоги або поразки, хто його знає. Робітники збирали ці бойові останки і замазували кличі та написи — часто непристойні — з мурів будинку.

Пентаґон — найбільший у світі державний будинок. Треба йти милю, щоб обійти його кругом, і шістнадцять миль, щоб пройти всі його коридори.

Осідок Департаменту Оборони і головних кватир найбільшої в світі збройної потуги з успіхом витримав облогу в пам'ятну суботу 21 жовтня 1967 року. Він відбив наступ товпи, що дорівнювала приблизно одній десятій частині тієї збройної сили, якою Америка веде війну у В'єтнамі. Не пробилися у його брами ні ті довговолосі, бородаті й розкудовчені чемпіони „людської свободи", у вигляді „ЛСД" чи іншої маріхуани. Не завалилися його мури від гістеричного реву того „ангела миру", що в розхрістаній сорочці і з великим написом „люципер" на грудях танцював неначе африканський чаклун. Не здобули пентаґонської твердині ні той „пророк" з червоною бородою, з єгипетським хрестом у верблюжій куртці, що прибув аж з того боку континенту, щоб „бути укаменованим на сходах Пентаґону", ні групи „американського Мао Мао", „чорних націоналістів", усяких лівих організацій, ні, нарешті, ті тисячі людей доброї волі, що прийшли в столицю демонструвати свої шляхетні миротворчі ідеї.

Пентаґон боронила не його звичайна залога з тридцяти тисяч урядовців, військових і цивільних, на чолі з їх „босом" — секретарем оборони, колишнім шефом найбільшої в світі автомобільної компанії — від „шевролета" до „кеділяка" — на чолі. Брами, коридори й передпілля будинку обсадили військові частини — кажуть — до шести тисяч парашутистів, піхотинців і інших формацій. Разом з місцевою поліцією і національною ґвардією вони становили оборонну залогу.

До пізньої ночі в суботу тривала облога. Вона почалася мирно — тільки групу американських „нацистів" зі свастиками, що вигукували „гайль Гітлер", побила товпа на початку. Але згодом, як напевно й було передбачено, почались атаки на брами Пентаґону, і бійка розвинулась широко. Ще в неділю групи по кількасот демонстрантів продовжували слабі атаки з єдиним ефектом — розбитими носами, синяками, подертим одягом та арештами.

І так — Пентаґон витримав облогу, війна у В'єтнамі продовжується, кілька „мучеників за мир" пішло в тюрму, так як і хотіли, а пару соток дістало маленькі грошові кари і короткі вироки позбавлення волі — з завішенням.

***

Десь, здається, губиться логіка демократичної системи, суть свободи людини, її права „виявитися", ідея рівности всіх перед правом, пошанування національного прапора і влади, навіть почуття людської гідности, про яку так часто говорять по обидва боки, а може по кількох боках політичних чи ідеологічних барикад. Невиразними шляхами йде політична чи партійна доцільність.

Напередодні демонстрації заступник головного прокуратора заявив, що дозвіл на демонстрацію дано, бо „ми глибоко віримо в ґарантоване конституцією право громадян мирно збиратися і висловлюватись". І ще додав, що це зовсім не дозвіл на безправ'я, і що „ми не будемо терпіти безправ'я.."

А йому у відповідь організатор маршу заявив, що, хоч марш має мирне завдання, треба сподіватися ламання закону, і він не зможе його опанувати. „Тому, що уряд веде нелеґальну війну, він не може закинути нелеґальности тим, хто (нелеґально) проти неї протестує", — така була філософія демонстрантів. І вони „свобідно висловлювались", нищачи публічне майно, зневажаючи свій Уряд, плюючи на тих співгромадян, які виконують свою військову повинність.

Чи справді таку форму „свобідного вислову" уявляли собі батьки американської конституції, ґарантуючи це право? І чи, толеруючи це, представники юстиції не толерували „безправ'я", не зважаючи на свої запевнення?

Вояки, що боронили Пентаґон, дістали наказ стосувати „флексібел респонс" — поступливу відповідь на напади. Нарікала цьому звітодавцеві молода жінка: „На мого мужа, що виконував там службу, плювали, на його шоломі розбили пляшку з „кока-коли", а він мусів приймати все мовчки, бо такий був наказ". Ветеран другої світової війни, сержант, кількакратно ранений і нагороджений, вихований у військовій дисципліні, додав: „А я не видержав би, наказ чи не наказ, якби мені плювали в лице. Я тільки людина, і теж маю свою гідність, ґарантовану конституцією. ."

Політика й тактика вимагали поступати інакше. Були там під Пентаґоном такі, що хотіли стати героями для своєї слави. Але, здається, справжніми героями там були ті вояки, що, згідно з наказом, поборювали не ворога, а свої власні почування.

***

Прийшов час підсумувати висліди демонстрації. Матеріяльна шкода була відносно невелика. В понеділок, коли верталися до праці урядовці Пентаґону, його мури були відчищені, вікна цілі і травники заметені. Зате, хоч минули тижні, на побойовищі ще здається чути отруйний моральний сопух, чорний дим із згарища. Бо, справді, згоріло там щось у тій облозі, може надії, може ілюзії, ще неясно, що саме. Але всі відчувають, що щось цінне й важливе.

Очевидно, організатори голосять „велику перемогу". Але самі учасники в цьому сумніваються. Якби демонстрація була мирна, вона імпонувала б своєю повагою і силою в масі. Якби були пожари, руїни і кров, тоді може — як ось після Шикаґо — залишився б спомин жаху й мариво грози. А так — ледве чи залишилось більше, як почуття несмаку, а то й відрази.

І може найгірше для демонстрантів, отих доброї волі, що їх власні представники у Конгресі, байдуже якої партії чи „яструби" чи „голуби", тобто чи за чи проти війни у В'єтнамі, загально поспішають висловити свій осуд цього „жалюгідного спектаклю". Він був, на їх думку, „глибокою раною на честі народу", „одним з найбільш ганебних розділів в американській історії" і т. д.

І ростуть там голоси про те, що слід законами обмежити такі форми демонстрації. І справді, з Капітолю можуть вийти нові закони, може вийти перевірений погляд на конституційне право свободи зібрань і свободи вислову...

юст

М. Мельник

ЧИ ДІЙСНО ДЕКОНЬЮНКТУРА?

(2)

Чужинець, який не знає української мови і з огляду на незнання української проблеми не завдає собі труду тієї проблеми пошукати, із свого побуту в Києві, в Харкові чи у Львові набере майже такого самого враження, як із побуту в Москві чи Ленінґраді. „Уряд" України давно вже подбав за те, щоб в усіх готелях і публічних місцях була російська обслуга.

Таким чином чи чужинець буде говорти з представниками „українського" уряду, чи представниками професійних організацій, чи спілки письменників, чи з кельнером готелю, відповідь буде все та сама: Україна навіки злучена з Росією, всі українці люблять росіян, національна проблема в СССР ідеально розв'язана і населення в загальному підтримує свою владу.

Одною передумовою швидкого розвитку української національної думки є глибина історичних, культурних і мовних традицій українського народу. Другою такою передумовою є кількість індивідуальної свободи в Україні.

Перша передумова відноситься до питання, чи українців легко засимілювати. Я думаю, що побоювання деяких наших людей у цій справі алярмістичні і безпідставні. Здоровий глузд каже нам цілком що інше.

Як я уже давніше в „Свободі" зазначав, це чистий нонсенс припускати, що всі народи поза межами Совєтського Союзу є націоналістичні, а всі народи в межах Совєтського Союзу хочуть русифікуватись. Та коли і цей арґумент не переконує, треба приглянутись до українських громад у Канаді, Америці, Чехо - Словаччині, Юґославії. Самі автохтони тих країн завважують, що українці асимілюються поволіше, ніж величезна більшість інших національних груп. Ці факти куди важливіші, як усі інші показники.

Деякі люди не трактують серйозно арґументу, що коли український народ не загинув протягом століть, то він не загине й тепер. Цей арґумент не є маловажною річчю. Треба тільки пригадати українських селян в Галичині перед тридцятими роками. Коли б ви тоді спитали будь - якого селянина, чи він хотів би боротися за Україну, він переважно сказав би — ні. Коли б ви його спитали, чи він волів би українську владу радше як польську, він не був би певний, що сказати. Кільканадцять, а то й кілька літ пізніше, під час другої світової війни, ті самі люди творили основну силу Української Повстанської Армії.

Те саме з людьми із підсовєтської України. Велика сила тих людей, що їх привезли до Німеччини на роботу, як ми всі собі добре пригадуємо, були „совєтські люди". Вони не журилися тим, чи їм треба говорити по-українськи чи по - російськи, або чи українська національна влада була б краща за російську. Та вистачило незвичайно короткої к о н ф р о н т а ц і ї із національно свідомими земляками з Києва чи зі Львова, і нагло вони перетворювались на войовничих патріотів. І тому смішно й наївно припускати, що Україна от-от буде зрусифікована.

Про те, чи Україна русифікується, чи ні, не можна довідатись ані від „українського" уряду, ані з розмов із українськими росіянами, ані зі статистики, що її совєтський уряд часто — зокрема в справах дійсно важливих — пристосовує до своїх політичних п о т р е б. Щоб довідатися про розвиток української національної свідомости і політичної думки, треба дивитись на національні прояви українського народу, пильно слідкувати за різними потягненнями Москви в Україні.

В загальному можна сказати, що в кожному періоді часу, коли політичний терор спадав, український патріотизм підносив голову. Так було перед 1933 роком, так воно є й тепер. Один рід патріотизму є обережний і обмежується тим, що дозволено. Другий більш безкомпромісовий і кінчиться протидією окупанта чи проти одиниць чи проти цілої нації.

Ось кілька таких проявів, які щойно кілька років тому дісталися в друк, але яких тепер знову менше. Цитую тільки уривки віршів:

Валерій Гончаренко, „Приморський бульвар":

Одеське сонце, п'янкі вітри...
Стоять пікони, як папіроски,
Біля кіосків, біля вітрин.
Ідуть „модерні"
дівчатка „мамині",
Уста ламають,
як накрохмалені.
Ламають мову,
як білі пальчики,
Ідуть байдужі,
мов сірий брук.
За ними слідом
несуться „мальчики",
Немов з асфальту
мететься бруд...
Мені ні к чому
те їхнє цвенькання, —
Я рідну мову просту, хорошу
Несу повз хрипке
гітари бреньканя,
Повз безманжетні
вузькі холоші.
Несу тривожно,
мов ніжне полум'я.
Боюсь впустити її додолу я,
Боюсь за неї, як за помічену,
За непорочну,
хорошу дівчину.

Оксана Сенатович, „Обережність":

А я віддаю обережність.
Сміливість беру я.
А я віддаю обережність.
Веру вогонь...
Крізь пломінь червоний
лечу я крилата.
Під ноги тривогу,
щоб все під ногами було.
Буде прозріння.
Буде розплата
за добре, влаштоване зло.

Любов Забашта, „Балада про кібернетичний двійник і злотокосу Ізольду":

Тоді Ізольда мовила:
— А знає
Цей робот,
хто твої батьки були,
Історію свого святого краю
І битви ті,
що в ньому відгули?
Чи знає він, чому оті могили
В степах безкраїх
мріють вдалині?
Сміливців тих,
що кров'ю окропили
Співучу мову
в рідній стороні? —
Але мовчав
учений кібернетик
І електронний мозок
теж мовчав...
Він знав усі орбіти,
всі планети,
Та тільки мови рідної
не знав.

Василь Симоненко, „Україні":

Дай мені у думку динаміту,
Дай мені любови, дай добра,
Гуркоти у долю мою, світе,
Хвилями прадавнього Дніпра.
Я тоді
з твоїм ім'ям вмираю
І в твоєму імені живу!

Я певний, що з ростом індивідуальної свободи в СССР ростиме й число таких поетів і таких поезій. І я не бачу найменшої причини, чому воно мало б бути інакше.

(Закінчення буде)

● **У Болгарії є тепер 40.000 туристичних готелів.** Тамошній комуністичний уряд рішив будувати щорічно по 5.000 — 10.000 готелів до 1970 року, як також змодернізувати різні уладження, ресторани, газолінові стації і т. п., щоб приманити якнайбільше західних туристів, які привозять тверду валюту. У 1960 році відвідало Болгарію 200.000 туристів, а в минулому році півтора мільйона. Гостра критика збоку туристів на адресу примітивних влаштувань спершу обурювала болгарських комуністів, але швидко вони змінили свій підхід.

НА ТЕМУ ДНЯ

Голос сталініста

Так званий перший секретар ЦК КПУ Ю. Шелест, виступаючи в поневоленому Києві нібито „від імени українського народу", знову згадував про потребу боротись проти „буржуазної ідеології" та, як і за сталінських часів, закликав колгоспників і робітників УССР, щоб вони щиріше виконували „соціялістичне змагання". Його довжелезну промову надрукувала навіть „Літературна Україна" з 7 листопада, хоча Ю. Шелест про „українську радянську літературу" згадав лише півсловом, наслідуючи Л. Брежньова, який на виступі в Москві про літературу майже не говорив, зате всю увагу звертав на виконання плянів промисловости, сільського господарства та на поширення підривно - комуністичної діяльности у світі.

З войовничістю, що подекуди переходила відому войовничість сталінських часів, єжовщиною в тому числі, московський ґавляйтер в Україні Ю. Шелест виступив за те, щоб далі ще більше „перевиховувати" український народ у потрібному Москві дусі, фактично ж — русифікувати, нищити рідну культуру, стирати Україну з лиця землі. Він заявив: „В наші дні, коли будівництво комунізму стало завданням партії і народу, незмірно зростає роль виховання радянських людей в революційному, клясовому дусі. Ми повинні постійно вести рішучу боротьбу з буржуазною ідеологією, неухильно підвищувати політичну пильність мас"...

В іншому місці промови Ю. Шелест вимагав, щоб українці швидше „працювали „для добра нашої Батьківщини", явно і славно розуміючи під тим СССР, себто імперську Росію, а не так зв. „державу українського народу УССР". „Велика мета — комунізм породжує невичерпну енергію радянського народу. Яскравим виразом політичної і трудової активности радянських людей є всенародне соціялістичне змагання"... і т. д.

В кінці Ю. Шелест кидався у словесні атаки на ЗДА, намагаючись димовою заслоною пустопорожніх слів прикривати московсько - большевицький імперіялізм і ворохобництво у світі.

Дійсним речником українського 46-мільйонового народу є його вільні сини і дочки з 20 вільних країн світу, делегати яких зібрались на СКВУ. Це вони одноголосно заявляють у своїх постановах і резолюціях: „Москва —геть з України і всіх поневолених країн!" Ця ж вимога стосується і Шелеста та всіх тих, які на нещасті й крові українського народу заробляють ордени Москви, як її колоніяльні ставленики - наглядачі. **(Л. П.)**

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗАМІСТЬ АМНЕСТІЇ — ЩЕ СУВОРІШИЙ РЕЖИМ ДЛЯ В'ЯЗНІВ

(2)

Як слідчим органам Кримського УКДБ, так і Львівського УКДБ я пояснював, що ст. 62 Кримінального кодексу УРСР дає право на притягнення до судової відповідальности за агітацію цілком певної спрямованости, а не за всяку висловлену думку, яка не сподобалася окремим офіційним особам чи окремим установам. Я розумію ст. 62, і думаю, що її інакше розуміти не можна, як статтю, яка не передбачає притягнення до судової відповідальности за ідеологічні виступи, хоч би навіть ці виступи були оцінені з точки зору марксистсько-ленінської, комуністичної ідеології ідейно невитриманими чи ідейно порочними, чи навіть ідейно ворожими.

Що це саме так, свідчать факти нашого суспільного життя після культівського періоду: кримінальний кодекс не притягає до судової відповідальности церковників, які розповсюджують ідеологію, цілком протилежну комуністичній ідеології. Кримінальний кодекс не притягнув до судової відповідальности антипартійну групу Молотова, Маленкова, Кагановича, хоч вони відверто виступили проти офіційного курсу партії. Кримінальний кодекс не притягає до судової відповідальности видавців за видання твори явно антикомуністичного змісту (напр. „Беси" Ф. Достоєвського, „Коммунистические партизанские действия" Діксона і Гельбрунна).

Я пояснював слідчим органам, що ототожнення ідейно невідповідних комуністичній ідеології виступів з виступами антирадянськими веде до відновлення свавілля і беззаконня, які мали місце в часи культу особи Сталіна і що було засуджено з високих трибун XX і XXII з'їздів КПРС. Проте, слідчі органи цього зрозуміти не хочуть і продовжують вимагати від мене визнання в „антирадянській діяльності".

Як мені стало відомо пізніше, за збереження чи розповсюдження таких самих матеріялів, які було відібрано у мене під час трусу, заарештовано великі групи людей у Києві, Львові та багатьох інших містах України. У зв'язку з цим слідчі органи ставлять питання так: ми вас притягнемо до відповідальности за нелегальне розповсюдження літератури, хоч би вона і не була визнана антирадянською. Алеж кримінальний кодекс не передбачає притягнення до судової відповідальности за розповсюдження будь-якої літератури, нехай навіть ідейно не відповідної. Повинна бути саме антирадянська література, література з закликом до боротьби проти радянської влади, з наклепами на радянську владу, з закликами до саботування міроприємств радянської влади. Всього цього якраз нема в тій літературі, на основі якої мені й багатьом іншим слідчі органи будують обвинувачення.

Цілком ясно, чому кримінальний кодекс не притягає до судової відповідальности за ідейно небажані чи ідейно невідповідні з точки зору комуністичної ідеології виступи: для цього є інші атрибути на озброєнні комуністичної партії, а не суд: преса, радіо, телебачення, кінематографія, університети марксизму-ленінізму, товариство по розповсюдженню політичних і наукових знань, кафедри марксизму-ленінізму при вузах, ідейне виховання в школах і теникумах і т. ін. Проти ідеології борються ідеологією, а не тюрмою. І коли тюрма приходить на послуги пануючій ідеології, то, як свідчать факти з історичної практики, така послуга обертається у найгіршу шкоду. Практика часів культу особи Сталіна показала, що прикривання суспільних вад репресіями приводить до зародження антагонізму між урядом та широкими масами, бо за кожним безпідставно засудженим стоять не тільки десятки його родичів і знайомих, але і суспільна думка цілого народу. Проти ідеологічних виступів не можна боротися тюрмою ще й тому, що вони часто-густо викривають суттєві вади в нашому суспільному житті і державному керівництві, що треба враховувати, а не прикривати ці вади актами репресій.

Проте, виникає питання: де межа між ідейно невідповідним виступом і антирадянським виступом? Кожному юристу повинно бути ясно, що коли виступ спрямований проти державного правління, якщо він закликає до боротьби проти цього правління, в даному разі проти правління радянської держави, то він повинен трактуватися як антидержавний, в даному разі антирадянський, виступ. Якщо цей виступ не закликає до боротьби проти держави, а носить характер критичний, критикує окремі дії певних інституцій, нехай хоч і державних, всупереч існуючій ідеології висуває іншу ідеологію, але не закликає до антидержавних дій, то такий виступ не може бути трактований як антидержавний (антирадянський).

Серед відібраних у мене матеріялів є матеріяли філософського характеру, соціологічного, літературного, соціяльно-економічного. Чи можуть слідчі органи, а то навіть і суд, встановити ступінь відношення цих матеріялів до статті 62 Кримінального кодексу? Безперечно, ні. Слідчий або суддя тільки юрист, а тут треба мати, крім юридичної освіти, фахову освіту з філології, філософії, соціології, політекономії. Крім цього, я бачу з процесу слідства, що слідчі органи Львівського УКДБ не можуть бути повністю об'єктивні ще й тому, що вони критику органів ГПУ, НКВС, МДБ та рецидивів їх дій, яка має місце як у вище згаданих матеріялах, так і в моїх творах, відібраних під час трусу, повністю приймають на себе. Ось чому я пропоную слідчим органам і одноразово домагаюся цього на основі свого права за ст. 197 Кримінально-процесуального кодексу УРСР, щоб було створено компетентну комісію з незаінтересованих сторін, яка б змогла винести своє судження про відношення відібраних у мене матеріялів до ст. 62 Кримінального кодексу УРСР.

Слідчі органи в цьому мені відмовляють, вони заявляють, що вони вже встановили самі відношення цих матеріялів до ст. 62.

Я розумію, що можна обвинуватити, не вникаючи у глиб справи, можна й засудити, не вдаючися в тонкий аналіз. Але вважаю, що слід подумати й про те, який вплив буде мати це на суспільну думку. Висновок неминуче буде такий: судять за слово, за висловлену думку, так само, як за часів Єжова чи Берії, повертаються до часів терору і репресій, беззаконня і самочинства. І тоді прагнення захистити радянську владу обернеться в свою протилежність. Це буде така антирадянська агітація, якої ніякий ворог радянської влади ніколи не зможе придумати.

Про все це я говорив органам, які ведуть слідство моєї справи та справи Львівської групи. Я не знаю, чи вони (ці органи) не хочуть мене зрозуміти навмисне, чи не можуть? Оскільки слідчі органи, як мені здається, зв'язані певними загальними настановами у зв'язку з слідством над подібними групами в інших містах, тому я і звертаюся з цим листом до Вас, як до прокурора нашої республіки, який зможе спрямувати слідство усіх груп на правдивий шлях.

Жовтень 1965 року."

(Кінець)

ЦІЄЇ СУБОТИ, 18-ГО ЛИСТОПАДА В МЕДІСОН СКВЕР ҐАРДЕН В НЮ ЙОРКУ ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ З НАГОДИ ПЕРШОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. НЕХАЙ НІ ЖАР І ХОЛОД (НІ ДОЩ!) НЕ СПИНИТЬ ВАС ВІД УЧАСТИ В ЦІЙ ІСТОРИЧНІЙ ПОДІЇ!

ПОВІДОМЛЕННЯ

В СПРАВІ ВІД'ЇЗДУ З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ НА МАНІФЕСТАЦІЮ СКВУ

Громадський Діловий Комітет Світового Конгресу Вільних Українців у Філядельфії повідомляє:

1. Від'їзд автобусів на Маніфестацію за Волю України, організований Громадським Комітетом СКВУ у Філядельфії, відбудеться в суботу, 18 листопада ц. р. в такому порядку: год. 6:30 рано з рогу 24-ї вул. і Джірард Евню і з під дому УСО „Тризуб", 4932 Н. Бровд вул., Філядельфія, Па., також о год. 6.30. Ці дані не відносяться до від'їзду тих автобусів, що є організовані місцевими організаціями чи товариствами.

2. Для вигоди зайнтересованих подаємо розклад їзди публічного транспорту між Філядельфією і Ню Йорком в день 18-го листопада ц. р. на величаву Маніфестацію за Волю України:

а. Автобусова лінія „Трейлвейс", 13-а і Арч вул., Філядельфія, Па., тел. ЛО-9-3100; час від'їзду з Філядельфії до Ню Йорку: 4:50 (автобус, що від'їзджає о год. 4:50 рано можна резервувати), 5:15, 6:00, 6:30, 7:00, 7:30, 8:00, 8:15, 8:30. 9:00 і 9:15 до полудня. Ті самі автобуси від'їзджають з Кемден, Ню Джерзі, 10 хвилин пізніше, при зупинці на 217 Н. Бродвей, тел. ВО 3-1262. Поворот з Ню Йорку до Філядельфії: зупинка при 41-й вул. і 8-їй Евню, Гейтс 15 і 17, в таких годинах — 2:45, 3:00, 3:15, 3:30, 3:45, 4:00, 4:15, 4:30, 4:45, 5:00, 5:30, 5:45, 6:00, 6:30 і 7:00 по полудні.

б. Розподіл їзди залізницею (Пенсилвенія Рейлровд Ко.), із Філядельфії до Ню Йорку, зупинка при 30-ій і Маркет вул., Філядельфія, в таких годинах: 7:00, 8:05, 8:33, 9:00, і 9:15 рано. Поворот з Ню Йорку до Філядельфії: із стації Пенсилвенія, в таких год. — 3:00, 4:00, 4:20, 5:00, 5:45, 7:00, 8:05 і 9:00 по полудні.

3. До дня 11-го листопада 1967 р. українська жертвенна громада у Філядельфії зложила на потреби СКВУ пожертв на суму понад 5,000.00 дол. Всім жертводавцям належиться щира подяка, а невтомним збирачам признання. Збірка пожертв продовжується.

4. Громадський Комітет Світового Конгресу Вільних Українців у Філядельфії бажає всім учасникам величавої Маніфестації за Волю України з Філядельфії і околиць приємної подорожі.

За Громадський Комітет СКВУ у Філядельфії:
інж. Методій Ворецький (голова)
інж. Осип Німилович (секретар)
д-р Микола Ценко (прес.-інформ. референт)

З ПАССЕЙКУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Зголошення про участь в Маніфестації СКВУ і від'їзд на цю маніфестацію українців з Пассейку й околиці приймають Українська Централя й Український Народний Дім. Автобуси від'їзджають в суботу 18 листопада о год. 8.30 ранку з-під будинку Української Централі в Пассейку.

В ОБ'ЄДНАНІЙ АРАБСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ (ЄГИПТІ) ЗВІЛЬНЕНО КРУГЛО 1.000 В'ЯЗНІВ, арештованих здебільша в 1965 році після виявлення змови мусульманських консерватистів проти „соціялістичного" режиму Гамаля Абдель Нассера. Минулого літа в цьому році переведено там нові масові арештування у зв'язку з військовою змовою проти Нассера.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ НАУКИ ПРОХОДИТЬ З ЧИСЛЕННОЮ УЧАСТЮ НАУКОВЦІВ І ГОСТЕЙ

(Закінчення зі стор 1-ої)

на „Соціопсихічна динаміка українського козацтва".

На Комісії регіональних дослідів і публікацій головував проф. д-р Василь Лев. Доповіді виголосили, інж. Р. Кобринський „Гуцульщина в світлі реґіональних дослідів" і проф. В. Лев „Богдан Загайкевич — реґіоналіст" та „Огляд дотеперішніх реґіональних видань".

На Бібліографічній і Бібліотечній Комісії головували проф. мґр Дмитро Штогрин і д-р Олександер Соколишин. Доповіді виголосили проф. Д. Штогрин „До джерел української вільної науки (Українська бібліографія, її сучасний стан і прогнози)" і д-р О. Соколишин „Причинки до Шевченкіяни жидівською мовою" та „В 450-тиріччя появи слов'янських друків доктора Скорини".

1-ий пленум Конґресу Науки

О од. 6-ій по пол. почалась перша Пленарна конференція Конґресу Науки. Головували проф. д-р Роман Смаль-Стоцький і проф. д-р Микола Зайцев. Після молитви, що її провів о. д-р Іриней Назарко, дійсний член НТШ, вступне слово виголосив проф. Р. Смаль-Стоцький.

Перший привіт виголосив о. д-р прелат Василь Кушнір, як голова Пан-Американської Української Конференції і голова Підготовної Комісії СКВУ. Він висловив бажання, щоб усі ті з'їзди й конференції, які відбуваються в рямцях СКВУ були тими „потічками, що повинні зіллятись в одно могутнє русло української самобутности". Політика й наука — казав промовець — це одно: це велика журба за долю українського народу, за його політичне й духове обличчя. Ворог вдарив по трьох коренях нації: землі й тих, що на ній працюють, по Церкві й по культурі.

Проф. Кларенс А. Меннінґ, вітаючи Конґрес, як найстарший американський славіст, висловив радість, що може бути приявним на тому Конґресі, що про можливість його скликання не думав тоді, коли ще перед російською революцією був уже професором славістики в Колумбійському університеті — з перервою аж до 1965 року. — Проф. д-р Ванлич вітав Конґрес від Польського Наукового Інституту. Найгірша неволя — казав він — це неволя думки і боротьба за визволення думки з неволі єднає всіх тих, що тут боротьбу ведуть, без уваги на всі інші розбіжності. Впреосв. архиєпископ УПАЦеркви з Австралії Сильвестер, дійсний член НТШ, передав свій привіт одним із приїхавших делеґатів на СКВУ. Пані Гасевська з Австралії вітала Конґрес від Австралійського НТШ та ствердила, що хоч в Австралії є невеличкий гурт дійсних і звичайних членів НТШ, проте вони зуміли скласти й видати фундаментальний твір на понад 800 стор. друку про „Українців в Австралії". Д-р Степан Росоха привітав З'їзд від Управи Канадійського НТШ. Проф. д-р В. Орелецький привітав Конґрес від Українського Вільного Університету у Мюнхені, якого ректором він є, від тамошнього Українського Дому Культури і Німецько-українського Товариства. Інж. Р. Кобринський відчитав низку письмових привітів, між якими був теж привіт від Українського Народного Союзу.

Доповіді виголосили чи-то прочитали тільки тези своїх доповідей: Проф. Р. Смаль-Стоцький: „Основні причини революції в царській Росії та її сучасні підсумки"; проф. д-р Матвій Стахів: „Воєнна окупація України Совєтською Росією 1917-67 р.р."; проф. В. Орелецький: „Україна на Мировій конференції в Парижі у 1919 році"; д-р Богдан Стебельський: „Сучасний стан української культури в Україні"; проф. д-р Григор Лужницький: „Нищення Всеукраїнської Церкви під Совєтами"; проф. д-р В. Жила: „Українська література на рідних землях — в ярмі", і проф. д-р Микола Богатюк: „Большевицька економічна політика в Україні".

Після того, як проф. д-р М. Зайцев проголосив вичерпання циклу доповідей — проф. В. Орелецький подякував від Президії доповідачам і гостям.

У середу 15 ц. м. продовження Конґресу Науки.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ У ВАШИНГТОНІ

Організації Українського Визвольного Фронту провели у вівторок 7-го листопада ц.р. в 50-у річницю створення невільничої імперії СССР, демонстрацію під будинком совєтської амбасади у Вашингтоні. На фото: учасники демонстрації з антисовєтськими транспарентами.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

КОНФЕРЕНЦІЯ ОДНОДУМЦІВ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНР

Повідомляють, що в п'ятницю 17-го листопада, після сесії СКВУ, дівбудеться в Гілтон - готелі інформаційна нарада всіх делеґатів на СКВУ і гостей, які стоять на плятформі Державного Центру УНР на чужині. Доповідачем буде голова Виконного Органу УНРади д-р Атанас Фіґоль. Докладна година і число залі будуть проголошені згодом.

ЗАКІНЧЕННЯ З'ЇЗДІВ „ЗАРЕВА" В СУБОТУ 18 ЛИСТОПАДА

Ню Йорк. — Закінчення VIII-го Загального Конґресу „Зарево" та IX-го Крайового З'їзду цього ж Об'єднання Українських Академічних Товариств відбудеться в суботу 18-го листопада ц.р. о год. 3-ій по полудні, зараз після Маніфестації СКВУ, в Українському Народному Домі при 142 Друга Евню, заля ч. 22.

ВІДБУДУТЬСЯ ЗБОРИ АДУК

Ню Йорк. — У зв'язку з першим Світовим Конґресом Вільних Українців, відбудуться в четвер 16 листопада надзвичайні загальні збори членів Асоціяції Діячів Української Культури, в домі ОВФронту на 10-ій вул. Доповідь виголосить голова Централі АДУК д-р Михайло Кушнір. Початок о год. 7 вечора.

МОЛОДЬ ПОКАЗАЛА РЕВІЮ „БУЛО КОЛИСЬ"

Міннеаполіс, Мінн. — Місцева молодь, переважно з Осередку СУМ, показала 11-го жовтня українську ревію „Було колись", пд мистецьким керівництвом Олени Карп'як - Бенцаль та інж. Є. Карп'яка, в супроводі оркестри. Крім сольоспівів, танцювальних номерів, хору, в ході ревії молодь показала сцену українського весілля в минулому. Тижневик „Поступ" з 5-го листопада зазначив, що українська молодь, підтримана парохом о. д-ром С. Кнапом, прегарно виконала свої точки, але „як же було сумно, що заля була майже порожня".

ВІДГУКИ В АВСТРАЛІЇ НА ФІЛЬМ „ШЛЯХОМ КОБЗАРЕВОЇ СЛАВИ"

Обидва українські тижневики в Австралії принесли прихильні оцінки документальним і мистецьким якостям фільму, поставленого Ярославом Кулиничем у Ню Йорку, під наг. „Шляхом Кобзаревої слави" — з відкрить пам'ятників Тарасові Шевченкові у Канаді і в ЗДА. Так, „Вільна Думка" в ч. 39 писала: „Цей фільм — це євшан - зілля для української душі, загубленої в чужому матеріялістичному світі. Глядач фільму до сліз зворушений і радісний з того, що ми, українці поза Україною, не асимілюємось, а живемо і працюємо для України, що ми вірні заповітам Шевченка — чужого навчаємося і свого не цураємося. Десятки тисяч української організованої молоді, сто тисяч українців Америки в поході до пам'ятника Шевченка — це великий, це сильний арґумент для кожного українця в діяспорі, бути гордим зі своєї приналежности до української нації, жити і працювати для неї".

ПОЛІТИЧНА ЕКСПЛУАТАЦІЯ „ЕКСПО"

Міжнародну виставку „ЕКСПО-67" у Монтреалі, що вже закінчилась, совєтська преса використовує для пропаґандивних цілей. „Радянська Україна" з 28 жовтня подала: „22 серпня на Всесвітній виставці відзначався День Радянської України. Про величезний інтерес, який він викликав у відвідувачів, переконливо свідчили і переповнені трибуни Площі Націй, де проходила офіціяльна церемонія, і більш як 70 тисяч чоловік, що побували того дня в Радянському павільйоні. Записи в книзі відзивів Радянського павільйону заповнені словами „фантастично", „блискуче"...

Розпочався двомісячник української дитячої книжки

Листопад і грудень місяці в ЗДА й Канаді проголошені Об'єднанням Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова Двомісячником української книжки для дітей. У зв'язку з цим Правління ОПДЛ випустило Бюлетень ч. 5, в якому відомий дитячий письменник Роман Завадович пише: „Наша національна честь вимагає від нас і на відтинку молоді скласти перед світом і перед рідним народом іспит свої зрілости. Потреба каже нам поставитися з найбільшою увагою до вимог, від яких залежить щасливе майбутнє наших дітей. Наші матеріяльні спроможності є в силі цілком задовільно забезпечити продукційний розвиток рідної дитячої літератури на еміґрації — створення відповідного видавничого фонду, розбудови видавничої справи, наладнання збуту книжок та схопленням читання рідної літератури всі хдітей українського роду".

Головна Управа ОПДЛ та багато членів Об'єднання брали активну участь у працях СКВУ, в рямцях Світової Виховно - Освітньої Сесії. Крім того, Правління мало в Ню Йорку в днях 13 і 14 листопада окремі наради, на яких були розглянені проблеми дитячої літератури і культури вільної української спільноти в діяспорі. Накреслено практичні заходи в ділянці пожвавлення як праці письменників для дітей та молоді, так і праці Представництв ОПДЛ у багатьох вільних країнах світу. Нарадами керував голова Правління ОПДЛ, ред. Богдан Гошовський з Канади.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ У ЗАЛІ „САМОПОМОЧІ"

Ню Йорк. — З нагоди прибуття до Ню Йорку багатьох сотень делеґатів з різних країн світу, на СКВУ в великій залі дому „Самопомочі" на 2-ій Авеню обладнано виставку образів з ґалерії пані Ольги Сонівицької, які можна і оглядати, і придбати. Між виставленими понад 40 картинами є твори Я. Гніздовського, М. Бутовича, К. Кричевської, проф. Горянкевича, Іванни Прийми, Ірини Шумилович та ін.

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в суботу, дня 11-го листопада 1967 року у Бріджпорті, Конн., після нещасливого випадку, упокоївся в Бозі на 46-му році життя

бл. п. СТЕФАН БАБІЙ

родом з Горожанки, пов. Монастириська, обл. Тернопіль.

ПАНАХИДИ відбулися в неділю 12 листопада і 13-го листопада ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Charles Pistey, Barnum Ave.

ПОХОРОН у вівторок, 14-го листопада 1967 р. о год. 8-ій рано.

Покійний залишив горем прибитих: Євгенію — жінку, Оксану і Ганю — дочок та маму Анну в Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

ПРИЯТЕЛІ

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої сл. п. **КАТЕРИНИ ІВАНІВНИ ВЛАСОВСЬКОЇ** на Українську Вільну Академію Наук у США складають ПАЩУКИ $25.00, МАЦИКИ $10.00

В 10 річницю смерти нашого Дорогого Стрийка й Опікуна Високопреподобного о. мітрата

Олександра Малиновського

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в Дітройті, в церкві Непорочного Зачаття о год. 8:30 рано

в суботу, 18-го листопада 1967 року

про що повідомляє

ОЛЬГА МАКАР з МАЛИНОВСЬКИХ з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 13-го листопада 1967 року упокоївся в Бозі на 71-му році життя наш Найдорожчий ТАТО і ДІДО

бл. п. ВАСИЛЬ САВІЦЬКИЙ

довголітній член Т-ва Дністер — 361 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, народжений в с. Грусятичі, пов. Бібрка.

ПАНАХИДА в середу, 15-го листопада 1967 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця в Ню Йорку.

ПОХОРОН в четвер, 16-го листопада 1967 року о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Юра, а опісля на цвинтар Кальварія.

В глибокому смутку —
сини: ВОЛОДИМИР з Дружиною
МИХАЙЛО з Дружиною
та 4 внуків

Японський прем'єр Сато підтримує в'єтнамську політику ЗДА

Вашингтон. — Японський прем'єр Сато, який тепер перебуває в гостині в цій країні, під час привітальної церемонії в Білому Домі хвалив президента Джансона за його в'єтнамську політику, яка бажає миру і стабільности в Азії,. Сато заявив: „Бажаю висловити вам мою глибоку пошану за змагання ЗДА під вашим проводом дати мир і стабільність світові, головним чином Азії в теперішньому часі". 66-річний японський прем'єр заявив, що головними цілями його закордонної політики є забезпечення волі та відданість справі миру. Пізніше представник японської амбасади вияснив, що в заяві прем'єра була повна підтримка американської в'єтнамської політики. Американські урядові кола підкреслюють той факт, що японський прем'єр восени цього року відвідав 10 держав Азії ,і тому його підтримка ЗДА у в'єтнамській справі тим важливіша. Прем'єр Сато має конферувати з представниками ЗДА в справі звороту Японії острова Окінави та інших островів, які тепер є під американською адміністрацією.

Ген. Гохмут, командант Третьої Дивізії Морської Піхоти згинув у В'єтнамі

Сайгон. — У вівторок 14-го листопада ц.р. в катастрофі гелікоптера поблизу Гюе в північній частині Південного В'єтнаму згинув генерал - майор Бруно А. Гохмут, командант Третьої Дивізії Корпусу Морської Піхоти ЗДА. Гелікоптер, що ним їхав ген. Гохмут, розірвався від вибуху в повітрі і його решти впали в озеро поблизу Гюе. Разом з генералом згинуло ще п'ять осіб, в тому два адьютанти генерала і три вояки із залоги гелікоптера. Ген. Гохмут виконував обов'язки команданта Третьої Дивізії з березня ц.р. Народжений в Тексасі, він мав 56 років. Свій дім мав у Сан Дієго, Каліфорнія. Відзначився в другій світовій війні, зокрема в боях за Окінаву. Після смерти ген. Гохмута на становище команданта Третьої Дивізії призначено генерал-майора Равтона М. Томкінса.

У ГАЛИЧИНІ РУЇНУЮТЬ ЦЕРКВИ І КОСТЕЛИ

Крім свідчень українських очевидців про руйнування й замикання українських — колись греко - католицьких церков — на Заході України, польський турист - подорожний в газеті „Америка Ехо" з 22-го жовтня з Шикаґо посвідчив і про закриття та зруйнування колишніх польських костелів. Тижневик „Український Голос" з 8-го листопада переповів зміст свідчень польського туриста. Так, подорожуючи між Тернополем і Заліщиками, він завважив, що майже позникали часті колись в тих околицях польські костели. В місті Бережанах, де було колись три костели, немає сьогодні ні одного. Парохіяльний костел, так звана „Фара" перемінений на спортовий осередок, з вірменського костела зроблено тютюновий магазин, а з монастиря Бернардинів зроблено дім поправи для молодечих злочинців. Старовинну каплицю у не менш старовинному замку Сєнявських дещо направлено і виходить, що колись там може улаштують музей. Бережанська церква на ринку відчинена, але в ній відправляють православні Богослуження.

У РЯМКАХ СКВУ ЗАКІНЧИВ ПРАЦЮ ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ СУМ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

СУМ; з Бельгії: голова ЦУ СУМ у світі мґр Омелян Коваль, генеральний секретар ЦУ СУМ і голова КУ в тій країні мґр. Г. Ощипко; З Німеччини: Р. Дебрицький — голова КУ СУМ, ред. В. Леник — референт видань Центральної Управи СУМ; із Франції — студентка філологічного факультету паризької Сорбони Ліза Сенткевич — секретар КУ СУМ у тій країні; із ЗДА: голова Центральної Виховної Ради СУМ у світі д-р М. Кушнір, Л. Футала — заступник голови КУ СУМА, генеральний стяговий Юнацтва СУМ мґр. Є. Гановський та ін. представники Спілки. Другого дня на Пленумі були обговорені проблеми Юнацтва СУМ, сумівських видань, справи поширення культурно-мистецької діяльности в Осередках Спілки, як і зовнішньо-пропаґандивної діяльности членів СУМ на користь поневоленої Батьківщини-України, справи суспільно-громадської активности сумівців та ін., включно із фіз. культурою і спортом. По полудні, на прилюдній сесії Пленуму, були прочитані й докладно обговорені доповіді, що їх, на побажання слухачів, буде видано друком, на загальну тему: „Проблема збереження української національної субстанції в діяспорі".

Наступні доповідачі розглядали цю проблему в таких аспектах: психологічному — доповідь в неприсутності автора проф. З. Саґана прочитав д. Васькович — заступник голови Центральної Виховної Ради СУМ; в культурно - суспільному аспекті — д-р М. Кушнір, у аспекті шкільництва — ред. В. Леник, національно - виховному — д-р Б. Стебельський, в аспекті зовнішньої діяльности та збереження національної субстанції доповідь проф. І. Кіса з Канади зачитав Т. Буйняк. В обговореннях доповідей взяли участь учасники Пленуму та гості, в тому Всч. о. генеральний вікарій монс. Фуканьчик із Бельгії, Всч. о. д-р Д. Блажейовський із Техасу, інж. Тарнавський — представник Головної Пластової Управи з Канади, представник СУМ з Арґентини П. Прокоп, делеґат п. Неприцький з Німеччини, П. Ольховий, ред. Л. Полтава та ін. Проти почуття меншевартости, за українську, інтеґровану в кожному суспільстві, але не асимільовану, повноцінну людину — учасника боротьби за визволення поневолених націй, — таке було загальне мотто доповідей. Після обговорення в загальному постанов і резолюцій, що їх буде від Центральної Управи СУМ передано до відповідних комісій СКВУ, голова ЦУ СУМ мґр. Омелян Коваль оголосив дводенний, з до краю навантаженою програмою, Пленум СУМ закритим. На прилюдній частині Пленуму було присутніх до 60 осіб делеґатів і гостей, що, як зазначалось, не було великою кількістю у ці дні в Ню Йорку. Представник Головної Пластової Управи з Канади інж. Тарнавський під час дискусії підкреслив, що в основному лише СУМ, Пласт і Рідна Школа дбають про виховання українських дітей у діяспорі на українців, і тому він закликав також інші українські організації якнайуважливіше поставитись до цієї проблеми, без вирішення якої кожна еміґрація не має майбутнього. Делеґат на СКВУ від ОПДЛ ім. Л. Глібова, Л. Полтава, наголошував на потребі якнайбільшої кількости дитячих видань, у співпраці з ОПДЛ, бо нічого не можна починати будувати з даху, а представник Церкви о. д-р Дмитро Блажейовський звертався до керівних органів Спілки Української Молоді у світі, щоб СУМ дбав про підготову частини таких юнаків в українському дусі, які згодом могли б обрати шлях священиків — із знанням рідної мови та з українською душею. Праця Пленуму закінчилась рівно о 5 : 30 вечора, і вже через кілька хвилин під наглядом голови Осередку СУМ у Ню Йорку К. Василика у великій залі зібрались десятки дітей, щоб під мистецьким керівництвом п-і О. Ґендзи розпочати чергову лекцію із серії „Українські народні танки". Наступного дня, 15-го листопада, коли складалось це число „Свободи", в домі ООЧСУ розпочалась Світова Конференція членів Організації Українського Визвольного Фронту.

ПРОВАЛ ПЕРЕДПЛАТИ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ВИДАНЬ В УССР

Київ. — Найкращою оцінкою кожної преси в кожній країні є популярність її у читачів, висота її передплати. В УССР організували навіть спеціяльний „Тримісячник молодіжної преси", який, одначе, дає дуже малі наслідки, бо нудної пропаґандивної комуністичної преси молодь не бажає читати, а вже особливо російською мовою. „Молодь України" з 1-го листопада інформує:

„Хвилює стан справ з передплатою на обласні комсомольські газети. Надто малі поки що тиражі в ровенської „Зміни", житомирської „Комсомольської зірки", волинського „Молодго ленінця", одеської „Комсомольської іскри". П'ятиразова київська газета „Молода гвардія" на наступний рік має трохи більше двадцяти тисяч передплатників. У цьому, окрім комсомольських комітетів, винні і самі редакції газет, які мало уваги приділяють передплаті." Київський „орган ЦК комсомолу" стверджує, що „у багатьох областях дещо уповільнились темпи передплати на „Комсомольскую правду", журнал „Молодой коммуніст", „Сельская молодежь", „Комсомольская жизнь", а також республіканські журнали „Дніпро", „Ранок", „Знання та праця", газету „Комсомольское знамя". Бажає значно кращого і хід передплати на обласні комсомольські газети."

УНСОЮЗУ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

НЕДІЛЯ, 19 ЛИСТОПАДА 1967 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42-го Відд. ім. Т. Шевченка, о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Ґовп Еве. Просимо чл. вплачувати вкладки на зборах. Приєднуванням нових членів до УНСоюзу, зближаємося до осягнення нашої мети — сто тисяч членів. — В. Марущак, рекр. секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. Місячні збори Б-ва св. Димитрія — 288 Відд. о год. 3-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 218 Lynn Ave. — Управа.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Відд. о год. 2:30 по пол. у Віняртського, 482 Мейн Ст. у Патерсоні. Проситься всіх чл. прибути на збори та вирівняти чл. вкладки. — Іван Бурний, секр.

БРІДЖПОРТ, Конн. Збори Товариства Укр. Січ — 59 Відділ о год. 2-ій по пол. в УНДомі, 500 Галлет вул. Проситься чл. прибути на збори. — Управа.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЕВДОКІЯ ТИМКІВ, членка С-ва Пресв. Богородиці — 36 Відділ УНС в Рочестері, Н. Й. померла 25 жовтня 1967 р. на 77 році життя. Покійна походила з села Кадобна, пов. Калуш, Зах. Україна. Полишила у смутку 2 доньки, 3 синів, невістки, 11 внуків і 2 правнуків, сестру і дальшу родину. Покійна була активною членкою і жертвенною на різні цілі. Похорон відбувся 28-го жовтня 1967 р. з похоронного заведення до церкви св. Иосафата, а відтак на цвинтар Holy Sepulchre Cemetery при участи Родини і членів організацій, як С-ва, Зол. Хреста, Союзу Українок і св. Николая.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Гунька, секр.

ІВАН МАЛЕНЧУК, член 206 Відд. УНС в Вунсокет, Р. Ай., помер 19 жовтня 1967 р. на 71 р. життя. Покійний походив з с. Глібів, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Анну, доньку Стелу зам. Рейман Сусла і брата Івана в Бофало, Н. Й. і брата Стефана і сестру Маґду в краю. Похорон відбувся 23 жовтня 1967 р. до церкви, а відтак поховано Покійного на цвинтарі Блекстон, Масс. при участи родини, приятелів та членів Т-ва Запор. Січ.
Вічна Йому Пам'ять!
Леон Гардінк

АННА ТАТИҐА, довголітня і визначна членка УНДому — 316 Відд. УНС в Рочестері, померла 12 жовтня 1967 р. Покійна нар. 1903 р. в с. Путятинцях, Рогатинського повіту. До УНС вступила 1921 р. В Відділі була довгими роками опікункою хворих. Покійна була активною не тільки в Т-ві, але і в інших організаціях, як в Т-ві ім. Л. Українки, Союзі Українок і Т-ві М. Драгоманова. Похорон відбувся 16 жовтня 1967 р. при участи членів Т-ва, приятелів, знайомих і родини. Похоронні Богослуження відправлено в церкві св. Иосафата, а похоронні поминки в домівці Т-ва, де прощали Покійну священики церкви св. Иосафата і представники Т-ва. В жалобі полишила — мужа Дмитра і сина Василя та двох братів в Україні.
Вічна Їй Пам'ять!
Управа

АНДРЕЙ ГАЛАС, довголітній член Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. УНС в Вунсакет, Р. Ай., помер 15 жовтня 1967 р. на 67 році життя. Покійний походив з с. Красне, Західна Україна, нар. в квітні 1891 р. Полишив у смутку доньку Ольгу Еммес (Галас). Похорон відбувся 18 жовтня 1967 р. з похоронного заведення до церкви, а відтак на український цвинтар в Bellingham, Mass.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Гардінк, секр.

НИКОЛА ЯЦКІВ, довголітній член Б-ва св. Арх. Михаїла — 49-ий Відд. в Торонто, Канада, помер 20 жовтня 1967 р. на 87-му році життя. Походив з с. Ромашівка, пов. Чортків, Україна. Полишив у смутку дружину Анну, 2 доньки, сина, зятя, невістку, 3 внуків і правнучку. Похорон відбувся 23 жовтня 1967 р. з катедри св. Иосафата. Похований на цвинтарі Проспект.
Вічна Йому Пам'ять!
Н. Юречків, секр.

ТЕОДОР МАРУЩАК, член Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. УНС в Дітройті, Міш., помер 10 жовтня 1967 р. на 64 р. життя. Полишив у глибокому смутку дружину Олену. Похорон відбувся 13 жовтня 1967 р. з похоронного заведення до церкви св. Тройці в Дірборні, Миш., при участи рідні, членів Б-ва та приятелів. Тлінні Останки Покійного спочивають на цвинтарі Grand Lawn в Дітройті, Миш.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Федик, секр.

ГЕНРІЙ ШЕВЧУК, довголітній член і заст. секр. Т-ва ім. Т. Шевченка, 52 Відд. УНС В Голійок, Масс., помер 20 жовтня 1967 р. на 57-му році життя. Покійний роджений 19 вересня 1910 р. в Голійок, Масс. Полишив у смутку маму, 3 братів Станислава, Едварда, Фредика і с-ру Софію і дальшу родину. Похорон відбувся 23 жовтня 1967 р. з кат. церкви при участи родини, членів Відділу та знайомих.
Вічна Йому Пам'ять!
Д. Хрупалик, секр.

АНТІН ЧИРЧАК, довголітній член 338 Відділу УНСоюзу в Монессен, Па., помер дня 19 вересня 1967 р. Покійний походив з с. В. Луків, пов. Лісько, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Марію, сина Вілляма, замужню дочку Розел Грицко, 2 внуків, сестру Анну, брата Степана. Похорон відбувся 23 жовтня 1967 р. з укр. православної церкви св. о. Николая.
Вічна Йому Пам'ять!
Н. Куць, секр.

АНАСТАЗІЯ БІЛОҐАН, членка 465 Відд. УНС в Лашін, Канада, померла 20-го жовтня 1967 р. по довгій і тяжкій недузі, на 43-му р. життя. Полишила в слутку чоловіка Богдана, доньку Галину, сина Стефана, приятелів і знайомих.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Мороз, рек. секр.

МАРСЕЛЯ КАСПЕР КОЗАК, членка 413 Відд. УНС ім. О. Басараб в Нюарку, Н. Дж., померла 4-го жовтня 1967 р. Похорон відбувся 7 жовтня 1967 р. до церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтар. Полишила в глибокому смутку одного сина і внуків.
Вічна Їй Пам'ять!
Гелина Ратушна, секр.

ПЕТРО ЛУЧКІВ, довголітній член Б-ва св. Стефана — 221 Відд. УНС в Шикаґо, Ілл., помер 24 серпня 1967 р. на 71 р. життя. Покійний походив з с. Дорохів, пов. Самбір, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Вероніку, сина Стефана з родиною. Був примірним членом у 221 Відд. і діяльним в церковних і народних справах. Похорон відбувся 28-го серпня 1967 р. при участи родини, приятелів й членів 221 Відд. з катедри св. Миколая. Тіло спочиває на укр. цвинтарі св. Миколая.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

СТАНИСЛАВ ЛЕСНЯК, член Т-ва Запор. Січ — 325 Відд. УНС в Брукліні, Н. Й., помер 23 вересня 1967 р. Покійний род. в Америці. До Т-ва вступив 1942 р. Залишив в глибокому смутку дружину Анну і 3 дітей — Павла, Петра і Ірину, як рівнож сестру, шваґрів, братових і 4 внуків. Похорон відбувся в середу, 27-го вересня 1967 р. на звинтар св. Чарльса у Фармінґдейл, Л. Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Благий, секр.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$2.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
Виготовлення кліше на одну шпальту	$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівнані попередні рахунки.

ТАРЗАН, Ч. 5905. Найбоко торгується . . .

Найбоко самопевно промовив до короля. — Я повчив свого приятеля, щоб вбив вашого хлопця, коли б я не вернувся . . .

— І тому то я раджу вам припинити глупу лють, щоб ми могли приступити до бизнесу!

— Ваш син є моїм закладником, і таким чином я маю дещо, чого ви потребуєте, але і ви маєте дещо, чого мені треба!